

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/119/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018200426
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018200426.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: R. X., adresa na doručovanie: U. XX, U., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2018/18682/82/SSZOSK zo dňa 25.01.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/50/2018-34 zo dňa 21.05.2019, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 5S/50/2018-34 zo dňa 21.05.2019 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny č. 2018/18682/82/SSZOSK zo dňa 25.01.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“). Preskúmaným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava (ďalej len „úrad práce“ alebo „správny orgán prvého stupňa“) č. BA5/ASK/ZAM/2017/20053 zo dňa 08.12.2017, ktorým správny orgán prvého stupňa vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 28.02.2017, z dôvodu nespolupráce, nedostavenie sa na úrad bez vážnych dôvodov (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). Z predloženého výpisu zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalobca mal uzatvorený pracovný pomer so zamestnávateľom TESCO STORES SR, a. s. od 08.11.2014 do 10.08.2016, tzn. pracovnoprávny vzťah netrval počas obdobia evidencie uchádzačov o zamestnanie, a preto bolo jeho povinnosťou s úradom práce spolupracovať a zúčastniť sa na výberových konaniach do zamestnania sprostredkovaných úradom práce.

2. V žalobe proti preskúmanému rozhodnutiu žalobca uviedol, že dňa 27.02.2017 zaslal prvostupňovému správne mu orgánu list, v ktorom oznámil zmenu skutočností rozhodných pre vedenie v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Rozhodujúcou skutočnosťou pre zmenu skutočností vedenia žalobcu v evidencii uchádzačov o zamestnanie mal byť žalobcov list zo dňa 24.02.2017, ktorým žalobca

oznámil spoločnosti TESCO STORES SR, a. s. odstúpenie od výpovede z pracovného pomeru, podľa ktorej mal pracovný pomer žalobcu skončiť dňa 30.09.2015. Žalobca v žalobe namietal, že úrad práce nevzal do úvahy pri rozhodovaní o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie fakt, že doručením odstúpenia od výpovede zamestnávateľovi žalobca má naďalej status zamestnanca, pokiaľ sa nepreukáže opak. V dôsledku tejto skutočnosti úrad práce nemá oprávnenie požadovať od žalobcu súčinnosť pri sprostredkovaní zamestnania.

3. Na druhej strane žalovaný zastáva názor, že tvrdenie žalobcu o trvaní jeho pracovného pomeru u zamestnávateľa TESCO STORES SR, a. s. sa nezakladá na pravde, pretože jeho tvrdenie bolo dostatočne vyvrátené vykonanými dôkazmi. V dôsledku tejto skutočnosti nebolo možné žalobcu nepovažovať v rozhodujúci deň, t. j. 28.02.2017 za uchádzača o zamestnanie, ako ani nebolo možné z tohto dôvodu ospravedlniť jeho nedostavenie sa v tento deň na úrad na účely podľa ustanovenia § 34 ods. 8 zákona o službách zamestnanosti. Žalovaný podotkol, že aj keby bol žalobca preukázaný, že jeho pracovný pomer u zamestnávateľa TESCO STORES SR, a. s. nikdy neskončil, tak úrad práce by bol povinný ho vyradiť z evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 11.08.2016 z dôvodu podľa § 36 ods. 1 písm. r/ zákona o službách zamestnanosti, t. j. odo dňa jeho zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie, čím by mu vznikla povinnosť vrátiť už vyplatené dávky poistenia v nezamestnanosti.

4. Krajský súd vo svojom rozsudku uviedol, že námietku žalobcu, v zmysle ktorej v čase vyradenia ho z evidencie uchádzačov o zamestnanie už nemal voči úradu práce žiadne povinnosti ako uchádzač o zamestnanie, nakoľko zaslal svojmu bývalému zamestnávateľovi TESCO STORES SR, a. s. dňa 24.02.2017 odstúpenie od výpovede z pracovného pomeru, súd považuje za irelevantnú. V súvislosti s odstúpením od výpovede súd má za to, že žalobca nepreukázal, že by bol v rozhodnom čase (t. j. dňa 28.02.2017) zamestnancom TESCO STORES SR, a. s., resp., že jeho pracovný pomer nezanikol, ale stále trvá. Krajský súd poukázal na to, že žalobca nepreukázal súhlas zamestnávateľa s odstúpením od výpovede (§ 61 ods. 4 Zákonníka práce). Na dotaz urobený správnym orgánom, TESCO STORES SR, a. s. listom zo dňa 17.07.2017 oznámil, že žalobca bol jeho zamestnancom len do dňa 30.09.2015. Na základe horeuvedených skutočností aj krajský súd konštatoval, že žalobca si nesplnil povinnosť, ktorú mu ukladá § 34 ods. 8, § 36 ods. 5 písm. e/ zákona o službách zamestnanosti, nepreukázal vážny dôvod, pre ktorý sa vopred stanovený deň nedostavil na úrad, čo malo za následok jeho vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť. Žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) namietal, že správny súd nesprávne právne posúdil vec. Podľa neho dôvod jeho vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu s úradom práce neexistuje, a to preto, že ku dňu, keď mu úrad uložil povinnosť dostaviť sa na úrad práce, jeho pracovný pomer s TESCO STORES, a. s. neskončil. Z tohto dôvodu ako zamestnanec nemal žiadne povinnosti voči prvostupňovému správne orgánu. Sťažovateľ namietal, že správny súd na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval § 61 ods. 4 Zákonníka práce, pretože by mal aplikovať § 49 Občianskeho zákonníka. Ďalej namietal, že správne orgány/správny súd prekročil svoju kompetenciu tým, že vyslovil záver, že pracovný vzťah žalobcu netrvá. Podľa názoru sťažovateľa jediným kompetentným orgánom na rozhodnutie o tejto otázke je Okresný súd Bratislava III, na ktorý sa zamestnávateľ žalobcu môže obrátiť, aby súd vyslovil neplatnosť odstúpenia od výpovede. Na základe horeuvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti žalovanému na ďalšie konanie.

6. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu, ktorý správne aplikoval § 61 ods. 4 Zákonníka práce, pretože § 49 Občianskeho zákonníka upravuje odstúpenie od dvojstranných právnych úkonov. Žalobca nepreukázal, že jeho pracovný pomer stále trvá. Len pre úplnosť poznamenal, že ak by žalobca preukázal, že jeho pracovný pomer v TESCO STORES SR, a. s. nikdy neskončil, tak správny orgán prvého stupňa by bol povinný ho vyradiť z evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 11.08.2016 z dôvodu podľa § 36 ods. 1 písm. r/ zákona o službách zamestnanosti. Z horeuvedených dôvodov žalovaný žiadal, aby

kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

7. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril sťažovateľ. Naďalej tvrdil, že spornou skutočnosťou je otázka trvania pracovného pomeru žalobcu a o tejto otázke žalovaný nie je kompetentný rozhodovať. Z tohto dôvodu žiadal o prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III, ktorý rozhodne o trvaní/skončení pracovného pomeru žalobcu v TESCO STORES, a. s..

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

9. Predmetom súdneho prieskumu je zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. BA5/ASK/ZAM/2017/20053 zo dňa 08.12.2017, ktorým správny orgán prvého stupňa vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 28.02.2017 z dôvodu nespôlpráce, nedostavenia sa na úrad bez vážnych dôvodov.

10. Podľa § 34 ods. 8 zákona o službách zamestnanosti, uchádzač o zamestnanie je povinný na účel ponuky vhodného zamestnania alebo ponuky niektorého z aktívnych opatrení na trhu práce byť k dispozícii úradu do 3 pracovných dní odo dňa vyzvania úradom, formu vyzvania si uchádzač o zamestnanie dohodne s úradom. Vyjadrenie zamestnávateľa o prijatí alebo neprijatí uchádzača o zamestnanie do ponúknutého vhodného zamestnania je uchádzač o zamestnanie povinný doručiť úradu v termíne určenom úradom.

11. Podľa § 36 ods. 2 písm. b/ zákona o službách zamestnanosti, úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom zistenia nespôlpráce s úradom.

12. Podľa § 36 ods. 5 písm. e/ zákona o službách zamestnanosti, za nespôlpracu uchádzača o zamestnanie s úradom podľa ods. 2 písm. b/ sa považuje nedostavenie sa na úrad alebo miesto určené úradom na účely podľa § 34 ods. 6, ods. 8 bez vážnych dôvodov podľa ods. 4 písm. b/ až písm. f/.

13. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 11.08.2016. Dňa 15.02.2017 mu ako účastníkovi správneho konania boli vydané ponuky vhodného zamestnania, ktoré v ten istý deň osobne prevzal, avšak k potenciálnym zamestnávateľom sa nedostavil na pracovný pohovor a ich vyjadrenia v termínoch určených správnym orgánom prvého stupňa (t. j. do 28.02.2017) na úrad práce ani nedoručil (§ 34 ods. 8 zákona o službách zamestnanosti), hoci bol poučený o právach a povinnostiach uchádzača o zamestnanie, vrátane následkov nesplnenia si svojich povinností.

14. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Sžo/17/2019 zo dňa 20.05.2010, „pre posúdenie spolupráce uchádzača o zamestnanie s úradom práce, sociálnych vecí a rodiny pri hľadaní zamestnania je právne významné skúmanie, či sa uchádzač o zamestnanie nedostavil na úrad bez ospravedlnenia a vážneho dôvodu, hoci bol s touto povinnosťou a s určeným termínom oboznámený.“

15. Na základe horeuvedených skutočností kasačný súd konštatuje, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava nepochybil, keď vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom zistenia nespôlpráce s úradom (t. j. 28.02.2017).

16. Námietku žalobcu, že ku dňu vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie už nemal voči správnejmu orgánu žiadne povinnosti ako uchádzač o zamestnanie, lebo zaslal svojmu bývalému zamestnávateľovi TESCO STORES SR, a. s. (ďalej aj „TESCO“) dňa 24.02.2017 odstúpenie od výpovede z pracovného pomeru (ktoré doručil zamestnávateľovi dňa 28.07.2015), krajský súd odôvodnene považoval za irelevantnú. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca mal pracovný pomer v TESCO v období od 12.07.2010 do 30.09.2015 (a v Slovenskom plynárenskom priemysle, a. s. od 08.11.2004 do 10.08.2016) a žalobca nepreukázal, že by jeho pracovný vzťah trval aj dňa

28.02.2017. V zmysle tejto skutočnosti správne orgány ani krajský súd neboli povinní skúmať, aký efekt má odvolanie výpovede podľa § 61 ods. 4 Zákonníka práce a odstúpenie od výpovede podľa § 49 Občianskeho zákonníka, pretože na účely správneho konania bolo postačujúce, že spoločnosť TESCO STORES, a. s. potvrdila, že v čase vyradenia žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie žalobca nebol jej zamestnancom.

17. Len pre úplnosť kasačný súd poznamenáva, že nesúhlasí s názorom žalobcu, na základe ktorého orgán verejnej správy, resp. správny súd nie je kompetentný posudzovať, či jeho pracovnoprávny vzťah existuje, nie je správny. Krajský súd správne uviedol, že výpoveď môže zamestnanec odvolať len so súhlasom zamestnávateľa (§ 61 ods. 4 Zákona č. 311/2003 Z. z. Zákonník práce). Ide o pracovnoprávny vzťah, ktorý je upravený Zákonníkom práce. To, či medzi žalobcom a TESCO STORES, a. s. pracovnoprávny vzťah trvá alebo netrvá, patrí medzi skutočnosti rozhodné pre vedenie v evidencie uchádzačov o zamestnanie, pretože od pracovnoprávneho statusu žalobcu závisí aj to, či žalobca môže alebo nemôže byť zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Práve z tohto dôvodu správny orgán na základe dôkazov predložených účastníkmi konania bol oprávnený vyhodnotiť, či žalobca má alebo nemá pracovnoprávny vzťah v období, kedy bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie.

18. Na záver Najvyšší súd SR poukazuje na skutočnosť, že zápis do evidencie uchádzačov o zamestnanie je dobrovoľný. V prípade, ak by žalobca preukázal, že jeho pracovný pomer neskončil, tak Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava by bol povinný ho vyradiť z evidencie uchádzačov o zamestnanie už odo dňa 11.08.2016.

19. Na základe horeuvedených skutočností kasačný súd nezistil v postupe orgánov verejnej správy také vady, ktoré by mali vplyv na zákonnosť vydaných rozhodnutí vo veci samej. Najvyšší súd SR dospel k záveru, že krajský súd vec správne právne posúdil, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

20. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 v spojení s § 167 ods. 1 SSP a neúspešnému sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania.

21. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.